

Aan het Gerechtshof
te Amsterdam

BEKLAG OVER HET NIET VERVOLGEN VAN EEN STRAFBAAR FEIT (art. 12 Sv.)

De klagers

CHIPSHOL B.V., gevestigd te Schiphol-Rijk

De heer drs. J. POOT

De heer drs. P.J. POOT

Hierboven genoemde klagers kiezen voor deze gelegenheid woonplaats te Amsterdam aan de Keizersgracht 560-562 (1017 EM), op het kantoor van Böhler advocaten, bij hun raadvrouw mr. T.M.D. Buruma, die zij bepaaldelijk gemachtigd hebben dit klaagschrift te ondertekenen en in te dienen.

Belanghebbenden

Klagers zijn rechtstreeks belanghebbenden omdat zij ten gevolge van het niet-vervolgde strafbaar feit schade hebben geleden en nog verwachten te lijden.

Achtergrond

1. Dit beklag heeft betrekking op de beslissing van het Openbaar Ministerie d.d. 17 november 2011 om de heer Marinus Jozef Hendrikus HARTOG, geboren 22 augustus 1954 te Eibergen en eventuele betrokken derden niet te vervolgen wegens afdreiging, laster en/of smaad, althans poging daartoe (**bijlage 1**). Hoewel deze beslissing op 17 november 2011 is gedateerd, is zij klagers en hun raadvrouw pas op 29 november 2011 bekend geworden.
2. Op 24 juni 2011 is namens klagers aangifte tegen HARTOG en derden gedaan bij het arrondissementsparket te Utrecht (**bijlage 2**¹). Dit was gedaan vanwege de mogelijke samenhang met het onderzoek BRUSSEL aangaande de –inmiddels- verdachten WESTENBERG en KALBFLEISCH. Op 10 augustus 2011 liet de officier van justitie te Utrecht echter weten onvoldoende verband te zien en verwees naar het parket te Haarlem (**bijlage 3**). Op 1 september 2011 is de aangifte opnieuw ingediend bij het arrondissementsparket te Haarlem (**bijlage 4**²).
3. In de tussentijd is HARTOG doorgegaan met zijn strafbare feiten tegen klagers. Eén en ander is reden geweest om na de beslissing tot niet-vervolg op 7 december 2011 opnieuw een brief aan de hoofdofficier van justitie te sturen, echter hier is ondanks toezeggingen daartoe tot op heden geen antwoord op gekomen (**bijlage 5**)³.

¹ Naar bijlagen bij deze aangifte wordt in het vervolg verwezen als II.x

² De bijlagen zijn niet bij bijlage 4 toegevoegd, met uitzondering van het voorblad van de reeds op 24 juni 2011 gedane aangifte.

³ Naar bijlagen bij deze brief wordt in het vervolg verwezen als V.x

4. In het navolgende wordt opnieuw uiteengezet welke strafbare feiten HARTOG ons inziens heeft begaan. Voor de aanloop en het verloop van de feiten tot en met juni 2011 wordt nadrukkelijk verwezen naar de aangifte in bijlage 2. Hier volgt een samenvatting, alsmede een overzicht van gebeurtenissen sindsdien.

Verloop feiten

5. In 1996 was door HARTOG een kort geding aangespannen tegen een bedrijf van de familie POOT, Pan Europoot XVI B.V. HARTOG stelde een vordering ad fl. 350.000 van de aandeelhouder VAN DER LAAN te hebben overgenomen. Zowel door de voorzieningenrechter in 1996 als door de rechtbank in 1998 is ten nadele van HARTOG besloten, waarbij met name twijfels werden geuit over de titel waaronder VAN DER LAAN zijn al dan niet rechtsgeldige vordering aan HARTOG zou hebben overgedragen.⁴
6. In de periode 12 april 1996 t/m 28 juli 1996 zijn klagers meerdere malen telefonisch en fysiek bedreigd tot afpersing, escalerend in een molotovcocktail die tegen het huis van P.J. POOT was gegooid. Er werd bij de telefonische bedreigingen verschillende malen melding gemaakt van het bedrag waar de civiele procedure op zag (fl. 350.000). Ook de naam HARTOG werd meerdere keren genoemd door de afperser in relatie tot het geldbedrag. Beide aspecten maken dat klagers ervan overtuigd zijn dat HARTOG zelf de bedreiger was, danwel dat derden gebruik maakten van zijn conflict om de bedreiging effectiever te maken. Overigens zijn indertijd de bandopnames van deze bedreigingen aan de politie verstrekt. Inmiddels zijn ze ook op internet te beluisteren.⁵
7. P.J. POOT heeft in 1998 een klacht wegens niet-vervolgving voor deze feiten ingediend, die echter is afgewezen vanwege (onder meer) het tijdverloop en het feit dat er veel media-aandacht was geweest waarin de verdenkingen richting HARTOG reeds waren geuit. Onder die omstandigheden achtte het Gerechtshof de kans klein dat er alsnog een concrete verdenking tegen HARTOG zou kunnen ontstaan.⁶
8. Klagers hebben na 1998 niet meer van HARTOG gehoord tot mei 2011.
9. Ondertussen zijn klagers veelvuldig in het nieuws geweest vanwege hun niet aflatende strijd tegen belangenverstrengeling en corruptie binnen het justitieel apparaat. De jaren 2010 en 2011 zagen een doorbraak in die strijd, toen er een justitieel onderzoek begon naar de mogelijke strafbare feiten van de voormalige vice-presidenten van de rechtbank Den Haag WESTENBERG en KALBFLEISCH, begaan in de juridische procedures van klagers bij de rechtbank 's-Gravenhage. Dit onderzoek heeft uiteindelijk op 3 februari jl. tot een beslissing tot vervolging geleid.
10. Op 4 mei 2011 kregen klagers op het emailadres pp@chipshol.com een email van HARTOG met daarin onder andere de volgende tekst:⁷

⁴ Zie onder andere overweging 3.2 en 3.3. van het kort gedingvonnis d.d. 12 april 1996 en overweging 3.5 van het vonnis van de rechtbank d.d. 11 november 1998 (bijlagen II.1 en II.2)

⁵ <http://www.schipholwanbeleid.nl/downloads/files/Hartog%20Kosnov%20bedreiging.mp3>

⁶ Beschikking Gerechtshof 's-Gravenhage 10 februari 1998, overweging 10 (bijlage II.5)

⁷ Bijlage II.6 (email 04-05-2011)

“In 1996 zijn wij beiden betrokken geweest in een juridisch conflict, waarvan ik mij in de nasleep heb mogen ‘verheugen’ op landelijke publiciteit. Ik ben er van uit gegaan nadien nimmer meer van u te horen, noch u van mij. Evenwel blijkt nu dat derden – kennelijk u niet helemaal gunstig gezind – daar anders over denken. Blijkbaar heeft iemand voldoende moeite genomen mij na al die jaren te traceren en te benaderen. Reden voor de benadering was een verzoek om inlichtingen omtrent alles – inclusief de achtergronden – m.b.t. de toenmalige procedure. Ondanks onze eerdere aanvaringen wilde ik u in de gelegenheid stellen hierop te reageren.” [onderstreping TB]

11. Op 17 mei 2011 stuurt HARTOG opnieuw een email, met de mededeling dat hij de vragen ten kantore van een advocaat zou beantwoorden en een ultimatum voor klagers om te reageren.⁸

12. Op 9 juni 2011 volgt een derde email, waaruit onder andere de volgende citaten komen:⁹

“Na rijp beraad heb ik besloten de gevraagde informatie niet – zoals verzocht – aan derden te verstrekken.”

“Door de loop der jaren heb ik getracht te leven met de – door u aangerichte – schade, zowel in materieel als immaterieel opzicht. Met name de publicaties in De Telegraaf hebben geleid tot een ernstige verstoring van mijn familie- en vrienden-relaties. [...]”

“Hieruit vloeit voort dat u op korte termijn zult worden gedagvaard inzake een schadeclaim van € 75.000,00.”

“[...] Sterker nog, de media zal worden uitgenodigd aan te horen wat ik ter zitting naar voren zal brengen en kan hierover derhalve vrijuit publiceren.”

“Tevens meld ik u dat op korte termijn een gesprek zal plaatsvinden tussen de FIOD, in dezen vertegenwoordigd door de heer Krijger – bijgestaan door een collega van het CRI – en mijzelf.”

13. Op 10 juni 2011 stuurde HARTOG ter aanvulling hierop een email met de datum waarop het gesprek met de FIOD zou plaatsvinden.¹⁰ Op 20 juni 2011 werd echter een email gestuurd met als bijlage onder andere een uitwisseling van emails met T.G.J. Krijger van de Belastingdienst waaruit bleek dat deze afspraak was opgeschoven naar een later moment.¹¹ Ook de genoemde dagvaarding is nooit ontvangen.

14. Met de email van 20 juni 2011 wordt tevens een conceptverklaring¹² van HARTOG meegezonden, die blijkens de email van vrijdag 24 juni 2011¹³ als notariële akte bij Keistad notarissen is opgesteld. De notariële akte verschilt inhoudelijk niet wezenlijk van de conceptverklaring; hierna gegeven citaten komen ook in de notariële akte voor.¹⁴ Uit de email van 20 juni 2011 blijkt dat de notaris zal worden gevraagd af te zien van zijn geheimhoudingsverplichting. Deze conceptverklaring, waarin klagers met negatieve termen worden beschreven en een relatie wordt gelegd tussen de familie

⁸ Bijlage II.7 (email 17-05-2011)

⁹ Bijlage II.10 (email 09-06-2011)

¹⁰ Bijlage II.11 (email 10-06-2011)

¹¹ Bijlage II.12 (email 20-06-2011 met daaronder emails FIOD)

¹² Bijlage II.13 (conceptverklaring 20 juni 2011).

¹³ Bijlage II.14 (email 24 juni 2011)

¹⁴ Bijlage II.15 (notariële akte)

POOT en criminele activiteiten, bevat vele onjuistheden en tast klagers aan in hun eer en goede naam. Ik kom hier bij de bespreking van de strafbare feiten op terug.

15. In de email van 20 juni 2011 wordt gedreigd de akte met valse inhoud ter beschikking te stellen aan verschillende overheidsdiensten, in te brengen in juridische procedures en aan de media over te dragen. De email wordt afgesloten met de zin:

“Wellicht zou het raadzaam zijn om met elkaar in contact te treden teneinde een voor beide partijen acceptabele oplossing te vinden.”

16. In de email van 24 juni 2011, die de notariële akte bevat, wordt wederom gevraagd om een ontmoeting op zeer korte termijn.

17. Klagers hebben nooit op deze en de andere emails gereageerd. In juni 2011 is door HARTOG drie maal telefonisch contact gezocht met P.J. POOT, wiens secretaresse heeft aangegeven dat er geen behoefte aan contact was.¹⁵

18. Tot zoverre de emails als vermeld in de aangifte. Sindsdien zijn er echter verschillende ontwikkelingen geweest die het vermoeden van een strafbaar feit hebben vergroot.

19. Op 19 juli 2011 kregen klagers opnieuw een email van HARTOG, met opnieuw het verzoek tot een minnelijke schikking te komen.¹⁶ Daarin werd, ondanks de aankondigingen in de email van 20 juni 2011, aangegeven dat de notariële akte nog niet verspreid was. Op 25 juli 2011 heeft HARTOG de heer Zuidema van de rijksrecherche de notariële akte per email verstuurd. Klagers ontvingen een afschrift van deze email.¹⁷

20. Op 16 augustus 2011 benaderde HARTOG klagers via hun advocaat mr. Koppe met een uitvoerig voorstel tot schadevergoeding, waarin onder andere staat:¹⁸

“Ik accepteer als tegemoetkoming over de periode 1996 t/m heden een bedrag van € 12.841,96, waarbij nadrukkelijk vermeld: tegemoetkoming en geen erkenning van aansprakelijkheid. Voornoemd bedrag staat niet open voor onderhandeling.”

21. In een email op 5 september 2011 werd door HARTOG verder aangevoerd:¹⁹

“Uw cliënt [klagers, TB] staat nog een laatste mogelijkheid open om in te gaan op mijn voorstel om e.e.a. onderling af te wikkelen.”

22. De beslissing tot niet-vervolgen lijkt HARTOG eerder dan klagers te hebben bereikt. Op 30 november 2011 meldt hij klagers aangifte bij het openbaar ministerie te Arnhem te hebben gedaan, alsmede af te zien van juridische procedures.²⁰ Hij zal zich volledig concentreren op zijn website www.hartogversuspoot.nl, welke website op 2 december 2011 aan de media is doorgestuurd.²¹

¹⁵ Bijlage II.8 (telefoonnotitie 1 juni 2011) en Bijlage II.9 (telefoonnotitie 22 juni 2011)

¹⁶ Bijlage 6 (email 19 juli 2011)

¹⁷ Bijlage 7 (email 25 juli 2011). Deze email is tevens aan de officier van justitie te Utrecht verstuurd.

¹⁸ Bijlage V.1 (email 16 augustus 2011)

¹⁹ Bijlage V.2 (email 5 september 2011)

²⁰ Bijlage V.3 (email 30 november 2011)

²¹ Bijlage V.4 (email 2 december 2011)

23. Sindsdien zijn er verschillende mededelingen ten aanzien van klagers op deze website verschenen.²² Tot op heden worden klagers geregeld bestookt met emails waarin aankondigingen van nieuwe berichten op de website worden gedaan.²³ Deze emails worden tevens aan de media verstuurd.
24. Op 5 december volgden een aantal emails van HARTOG aan klagers waarin werd aangekondigd dat hij aangifte zou gaan doen ten aanzien van dezelfde materie waarover de rechtbank reeds in 1996 geoordeeld had.²⁴ In deze email werd aangegeven dat klagers persoonlijk aansprakelijk zouden worden gesteld. Op 5 januari 2012 werd opnieuw aangekondigd dat aangifte gedaan zou worden.²⁵ Op 11 januari 2012 ontvingen klagers gelijktijdig met verschillende media als het AD, Parool en Volkskrant de mededeling dat HARTOG aangifte tegen klagers had gedaan van laster, alsmede aangifte bij de FIOD.²⁶

Strafbare feiten

25. De gebeurtenissen in 2011 dienen in samenhang gezien te worden. De opeenvolging van emails, het voortdurend dreigen zaken in de openbaarheid te brengen, maar dit vervolgens niet doen, het noemen van verscheidene bedragen en de referenties aan de –voor klagers buitengewoon beangstigende- gebeurtenissen in 1996 dragen er allen gezamenlijk aan bij dat klagers zich bedreigd voelen in hun goede eer, naam en persoonlijke veiligheid.
26. Daarbij merk ik, mede met het oog op de motivering van de beslissing van het openbaar ministerie, meteen op dat de door klagers aan deze zaak gegeven ruchtbaarheid geen rol van betekenis kan spelen in de beoordeling van de strafbaarheid van de feiten. Zo wordt in de email van 16 augustus 2011 weliswaar gerefereerd aan de procedure bij de Reclame Code Commissie, uit het gegeven citaat blijkt duidelijk dat de opmerkingen en gezochte ‘schadevergoeding’ van HARTOG niet zien op de advertenties van het afgelopen jaar, maar op de gebeurtenissen sinds 1996.
27. Hoewel klagers de nu ontstane situatie, waarin over en weer aangiftes lijken te worden gedaan, onwenselijk vinden, achten zij de activiteiten van HARTOG zodanig schadelijk dat zij niet anders kunnen dan hun beklag doen over het niet nader onderzoeken van de in de aangifte gegeven informatie.

Smaad (art. 261 Sr), Laster (art. 262 Sr) en Meineed (art. 207 Sr)

28. De informatie in de notariële akte, in samenhang met de emails, tast opzettelijke de eer en goede naam van klagers aan, waarbij blijkens de emails en de website het kennelijke doel is ruchtbaarheid aan deze informatie te geven (smaad). Bovendien weet HARTOG dat de informatie in strijd met de waarheid is (laster). Tot slot is de de notariële akte onder ede opgenomen, hetgeen het strafbare feit van meineed oplevert.

²² Bijlage 8 (website www.hartogversuspoot.nl en reactie trouw)

²³ Bijlage 9 (selectie emails berichten website. Ook bijlage 10 bevat dergelijke emails)

²⁴ Bijlage 10 (correspondentie 5 december 2011)

²⁵ Bijlage 11 (email 5 januari 2012)

²⁶ Bijlage 12 (email 11 januari 2012)

Aantasting eer en goede naam

29. In de notariële akte wordt een beeld geschetst niet uit eigen wetenschap maar uitsluitend van horen zeggen van VAN DER LAAN van klagers als gewetenloze egoïsten, die zich bovendien in zouden laten met criminele praktijken.²⁷
30. VAN DER LAAN zou geld bij de ABN AMRO hebben verduisterd om zijn goede vrienden POOT te redden, wiens bedrijf Chipshol in 1992 in ernstige problemen zou zijn gekomen. In ruil hiervoor zou hij een pakket aandelen ter waarde van fl. 35.000 hebben gekregen. Toen de ABN AMRO achter de verduistering kwam zou de familie POOT ervoor hebben gezorgd dat VAN DER LAAN er goed mee weg kwam:

“Immers, als bekend zou worden dat zij hun eigen huisbankier hebben laten ‘beroven’ en de wijze waarop vervreemding van aandelen plaats vond – zonder de wetgeving in acht te nemen – zou dit ongetwijfeld leiden tot een enorm schandaal, waarbij de positie van Jan Poot onhoudbaar zou worden. Dit ook gezien in het licht van eerdere fiasco’s van Jan Poot. Hiertoe is per direct een grootscheepse reddingsactie op touw gezet met als uitgangspunt dat Van der Laan ten koste van alles zijn mond moest houden en de familie Poot vervolgens zorg zou dragen voor zijn verdediging en verdere afwikkeling.”

31. In het vervolg van de akte insinueert HARTOG nog dat VAN DER LAAN zijn aandelen niet kon verzilveren vanwege de familie POOT, om vervolgens in de afsluiting opnieuw een verband met criminele activiteiten te leggen door te impliceren dat betrokkenen mogelijk onder druk zouden worden gezet een andere verklaring af te leggen:

“Indien bovenstaande door betrokkenen – al dan niet onder druk – zou worden ontkent, volhard ik in deze weergave en wens derhalve deze verklaring onder ede af te leggen.”

32. Hoewel VAN DER LAAN inderdaad veroordeeld is voor verduistering bij de ABN AMRO, hadden klagers hier niets mee te maken. Door te stellen dat zij betrokken zouden zijn bij de “‘beroving’ van hun huisbankier” zouden professionele relaties van klagers onder druk kunnen worden gezet en worden zij in hun eer en goede naam aangetast.
33. De insinuatie dat klagers het verloop van de strafrechtelijke procedure zouden trachten te beïnvloeden steekt des te meer nu klagers juist al jarenlang vechten tegen belemmering en beïnvloeding van hun eigen juridische procedures. Klagers hebben een reputatie opgebouwd met het aan de kaak stellen van misstanden bij de overheid, rechterlijke macht en justitie.

Leugenachtigheid

34. De gedane beweringen zijn bovendien onjuist en leugenachtig, zoals al uit de emails zelf en de hiervoor overgelegde stukken blijkt.

²⁷ Zie II.15

35. Het verhaal over de rol van de familie POOT bij de verduistering door VAN DER LAAN is onjuist. De verklaring lijkt aansluiting te zoeken bij de affaire die reeds onderwerp was van de civiele procedure. Het gaat immers om een aandelenpakket ter waarde van fl. 350.000,- van VAN DER LAAN, die door VAN DER LAAN aan een vrouw zijn gegeven en niet opeisbaar waren. VAN DER LAAN is als aandeelhouder bij Pan Europoot en Chipshol Holding gekomen als vriend van Theo POOT; met de overige familieleden was hij niet bevriend. De aandelen Chipshol Holding van VAN DER LAAN hadden een waarde van fl. 62.500,-. Toen de verduistering door VAN DER LAAN aan het licht kwam heeft ABN AMRO beslag op de aandelen Chipshol Holding en Pan Europoot gelegd, waarna de aandelen Chipshol Holding in overleg met ABN AMRO zijn verkocht en de opbrengst aan ABN AMRO is betaald. Klagers hebben in de civiele procedure al aangevoerd dat de aandelen Pan Europoot ook hooguit ten voordele van de ABN AMRO verkocht konden worden; de rechter is aan dit punt niet toegekomen.
36. Het is in dat kader op zijn minst opvallend dat HARTOG klagers verwijt dat VAN DER LAAN zijn aandelen niet kon verzilveren, terwijl VAN DER LAAN en HARTOG door zowel de voorzieningenrechter als de burgerlijk rechter op de vingers getikt worden voor de gang van zaken rond de cessie. De voorzieningenrechter stelt dat het niet ondenkbaar is
- “dat de bank zich zal kunnen beroepen op een paulianeuse handelswijze van Van der Laan”.²⁸
37. Door de rechtbank werd zelfs geconcludeerd dat HARTOG en VAN DER LAAN een valse verklaring omtrent de overeenkomst tot overdracht in de notariële akte hadden laten opnemen.²⁹ Kennelijk is dit niet de eerste keer dat HARTOG meened pleegt.
38. Dat HARTOG moet weten dat de verklaring niet klopt, volgt onder andere uit het feit dat hij stelt gespreksopnamen tussen P.J. POOT en VAN DER LAAN te hebben ontvangen, terwijl dergelijke gesprekken nooit hebben plaatsgevonden.
39. HARTOG heeft bovendien al eerder een vermeende verklaring van hem en VAN DER LAAN overlegd, die anders luidde dan de nu neergelegde verklaring.
40. Klagers en de Raad van Commissarissen van Chipshol Forward zijn in 1995 door HARTOG benaderd met een brief³⁰ die hij aan de officier van justitie Beune zou hebben gestuurd en een ongedateerd document³¹ dat hij aan de officier van justitie zou hebben overhandigd waarin een soortgelijke lasterlijke verklaring is opgenomen. Ook toen suggereerde HARTOG hiermee negatieve publiciteit te zullen genereren. Overigens is het klagers niet bekend dat er ooit iets door de officier van justitie met deze stukken gedaan is en of ze überhaupt daadwerkelijk aan de officier van justitie verstrekt zijn.

²⁸ Zie bijlage II.1, overweging 3.3.

²⁹ Overweging 3.4. vonnis 11 november 1998 (bijlage II.2)

³⁰ Bijlage II.16 (brief officier van justitie 4 mei 1995)

³¹ Bijlage II.17 (ongedateerde verklaring HARTOG en VAN DER LAAN, vermoedelijk uit 1995)

41. Het document betreft een niet ondertekende verklaring die zou zijn opgesteld door HARTOG en VAN DER LAAN, waarin J. POOT en Theo POOT van verschillende misdrijven worden beschuldigd, die ook weer zien op verzonnen misstanden met aandelen Pan Europoot en Chipshol Holding.
42. De verklaringen verliezen verder aan kracht doordat de geschetste 'feiten' in de notariële akte niet overeenkomen met de 'feiten' in de verklaring uit 1995. Niet alleen verandert de exacte aandelenconstructie van VAN DER LAAN voortdurend, ook de relatie met zijn verduistering en de ABN AMRO wisselt per verklaring. Zo zou VAN DER LAAN nu niet naar aanleiding van verzoeken van de familie POOT geld hebben verduisterd, maar reeds verduisterd geld aan hen hebben geleend. Bovendien wordt er geen verband gelegd tussen de geldlening en de aandelen. Ook wordt in de verklaring uit 1995 verwezen naar de notariële akte, waar de rechtbank al van had geconcludeerd dat deze valse informatie bevatte.
43. Overigens kunnen klagers aan de hand van hun administratie verschillende verwijten eenvoudig weerleggen. Zij zijn uiteraard bereid in het kader van een politieonderzoek de akte door te lopen en waar nodig de gegevens te overleggen die de onjuistheid van de feiten aantonen.

Ruchtbaarheid

44. Blijkens de emails heeft HARTOG niet alleen gedreigd deze leugenachtige informatie te delen, maar dit ook gedaan. Op de website www.hartogversuspoot.nl staan documenten die dezelfde informatie bevatten als de notariële akte; zo staat op de startpagina van die website:³²
- “Tevens zal uitvoerig in gegaan worden op de vraag waarom de familie Poot nauwe banden onderhield met een wegens fraude veroordeelde bankdirecteur en of diverse vennootschappen binnen de familie Poot zijn voorzien van financiering uit middels deze fraude verkregen gelden.”
45. Ook de media zijn volop geïnformeerd, zowel via deze website als in aparte emails.³³ In dat kader verwijs ik ook naar bijgevoegd artikel in tijdschrift Quote van februari 2012, waarin Hartog klagers wittenboordencrimineel noemt.³⁴
46. Tot slot is er kennelijk aan verschillende opsporingsinstanties informatie verstrekt. Hoewel klagers niets te vrezen hebben van de FIOD, is het voor hen vervelend onderwerp van onderzoek te worden. Doordat in zeer algemene termen wordt gesproken van opsporingsdiensten zou mogelijk kunnen worden geoordeeld dat dit op zich al een publiek vormt.
47. Overigens spreekt het voor zich dat de gedane aangiftes door klagers tevens als valse aangiftes worden beschouwd. Nu deze aangiftes nog voorwerp van onderzoek zijn is echter vooralsnog afgezien deze strafbepaling mee te nemen in deze beklagprocedure.

³² Zie bijlage 8

³³ Zie bijlagen 9 tot en met 12

³⁴ Bijlage 13 (Quote artikel februari 2012)

48. Ten overvloedige geldt hier nogmaals dat de door klagers gegeven ruchtbaarheid aan de activiteiten van HARTOG op zich niet in de weg staan aan een veroordeling op dit punt, nu blijkens de emails de ruchtbaarheid los staat van de advertenties van klagers.
49. In ieder geval was HARTOG al voordat cliënten ruchtbaarheid aan de situatie gaven voornemens deze informatie in de openbaarheid te brengen.

Afdreiging

50. Klagers ervaren de emails zo, dat als zij met HARTOG in contact treden en mogelijk een geldelijke schikking treffen, HARTOG af zal zien van verdere publiciteit.
51. De opeenvolging van emails, waarbij informatieverstrekking wordt aangekondigd maar dit niet wordt uitgevoerd, en waarbij klagers tot contact worden uitgenodigd, versterken het gevoel dat het HARTOG niet primair om openbaarmaking van de leugens te doen is, maar dat hij hoopt een reactie van klagers te verkrijgen.
52. Ook de door HARTOG gepleegde telefoontjes versterken dit gevoel. Op 20 juni belde HARTOG met P.J. POOT waarin hij aangaf dat hij dacht dat P.J. POOT naar aanleiding van zijn email van die dag alsnog contact zou willen.³⁵
53. De aankondiging van de vordering a € 75.000,00 in de email van 9 juni 2011 en de verwijzing naar vergoeding van de schade in de email van 20 juni 2011 zijn aanwijzingen dat HARTOG inderdaad op geld uit is. In dat kader wijs ik er op dat, zo er al enige schadeclaim voor de publiciteit in 1996-1998 zou bestaan, deze claim inmiddels verjaard is, en de dreiging van een dagvaarding dus geen effect heeft.
54. Ook overigens is er als gezegd geen enkele reden tot een schadevergoeding te komen.
55. Tot slot associëren klagers HARTOG nog altijd met de poging tot afpersing en dreiging in 1996. In het midden latend of HARTOG daar inderdaad bij betrokken was, is hij in ieder geval van de gevoelens van klagers ten aanzien daarvan op de hoogte.

Betrokken derden

56. HARTOG had al jaren niet meer van zich laten horen toen hij op 4 mei 2011 klagers benaderde. In die email gaf hij zelf aan dat de reden voor zijn plotselinge interesse in klagers gelegen was in verzoeken van derden. Klagers vermoeden dat deze derden HARTOG opdracht hebben gegeven, danwel hebben gesteund in zijn emailcampagne tegen klagers.
57. Het taalgebruik in sommige stukken lijkt ook af te wijken van andere stukken. Ik verwijs in dat kader naar de reactie op de advertentie in Trouw op 19 januari 2012.³⁶ Daarin wordt gebruik gemaakt van ingewikkelde zinsconstructies, alsmede beeldend taalgebruik, dat enigszins in contrast lijkt te staan tot het vaak relatief simpele taalgebruik van de website. Ook het taalgebruik in de emails past volgens klagers niet bij het gebruikelijke taalgebruik van HARTOG.

³⁵ Bijlage II.9 (telefoonnotitie 22 juni 2011)

³⁶ Zie bijlage 9

58. Klagers brengen in herinnering dat zij ook in 1996 vermoedden dat er mogelijk derden samenwerkten met HARTOG; hij had toen immers vrijwel geen middelen tot beschikking om een civiele procedure te starten maar ging er desondanks toch mee door. Voor zover HARTOG niet zelf de bedreiger per telefoon was, was er wellicht sprake van derden die de aandacht op HARTOG probeerden te vestigen om zelf buiten schot te blijven.
59. Gezien de prominente positie van klagers in een zeer gevoelig maatschappelijk debat over de betrouwbaarheid en integriteit van ons rechterlijk stelsel, waarin al eerder zaken naar voren gekomen zijn die men niet voor mogelijk had gehouden, achtten klagers het niet onmogelijk dat derden bewust HARTOG benaderd hebben in een poging de goede naam van klagers aan te tasten.
60. Klagers achten het van groot belang dat er nader onderzoek naar deze derden wordt gedaan. Er zijn verschillende personen die er belang bij hebben klagers op dit moment in een zo kwaad mogelijk daglicht te zetten. Zou blijken dat deze personen HARTOG hebben beïnvloed of gestuurd, dan zou dat gevolgen kunnen hebben voor de nu lopende onderzoeken.
61. Daarnaast achten klagers het noodzakelijk dat er een einde wordt gebracht aan de reeks onopgeloste incidenten, in 1996 en nu. Zij voelen zich zonder onderzoek naar deze derden niet beschermd tegen nieuwe aanvallen uit andere hoek.

Opportuniteit & haalbaarheid

62. Vervolging is opportuun en haalbaar.
63. De hoofdofficier van justitie heeft enkele redenen gegeven waarom het starten van onderzoek en instellen van vervolging niet opportuun zou zijn.
64. Ten eerste wordt gesteld dat er slechts sprake is van vermoedens en veronderstellingen; klagers zijn het met dit oordeel niet eens, nu uit de overlegde emails en stukken hun inziens voldoende blijkt van strafbare feiten. Bovendien zijn er, als er naar de mening van het openbaar ministerie nog aanvullende informatie nodig is, meerdere ingangen gegeven om deze informatie op te vragen of te onderzoeken. Door het openbaar ministerie is echter geen enkel aanvullend onderzoek verricht.
65. Ten tweede wordt gerefereerd aan de media-aandacht die klagers aan deze zaak hebben gegeven. Dat op zich kan echter niet als reden dienen geen nader onderzoek te doen naar de aanwezigheid van strafbare feiten. Zelfs indien de media-aandacht disproportioneel zou zijn (hetgeen klagers overigens betwisten) zou dit hooguit op termijn bij een strafmaatverweer een rol kunnen spelen.
66. Ten derde is gesteld dat dit geschil langs civiele weg dient te worden opgelost. Klagers achten de gepleegde feiten echter zodanig ernstig dat een civiele procedure onvoldoende is. Niet alleen is de kans dat zij daadwerkelijk genoegdoening zouden krijgen klein vanwege het gebrek aan middelen bij HARTOG, de civiele rechter is niet in staat straffend op te treden.

67. Het is klagers niet te doen om een schadevergoeding; zij menen dat HARTOG gestraft dient te worden en verwachten daarbij op het Nederlandse rechtsstelsel te kunnen vertrouwen.
68. Overigens is de civiele procedure tevens niet geschikt omdat klagers nu eenmaal niet over de mogelijkheden beschikken die justitie heeft om bijvoorbeeld na te gaan in hoeverre er inderdaad derden bij deze feiten betrokken zijn.
69. Ten aanzien van de verdenking meeneed nog het volgende. Deze verdenking is in de aangifte niet expliciet verwoord en in zoverre is er door de hoofdofficier van justitie ook nog niet op gereageerd. De benodigde informatie was echter al wel in de aangifte opgenomen, alsmede de notariële akte. In dat kader achten klagers het mogelijk voor uw Gerechtshof tevens vervolging in het kader van meeneed te bevelen.

Horen klagers

Klagers gaan er tot slot van uit dat zij in de gelegenheid zullen worden gesteld dit beklag nader toe te lichten.

HET VERZOEK

Klagers verzoeken te bevelen dat de verlangde vervolging wordt ingesteld dan wel voortgezet ter zake van het feit waarop het beklag betrekking heeft.

Amsterdam, 15 februari 2012

Tamara Buruma

Bijlagen: 13 producties + inhoudsopgave

Producties bij art. 12 Sv beklag Chipsol en Poot

1. Brief hoofdofficier van Justitie mr. Steensma, d.d. 17 november 2011, beslissing tot niet-vervolgning
2. Aangifte d.d. 24 juni 2011, gericht aan officier van justitie mr. Veghel, parket Utrecht, inclusief bijlagen II.1 tot en met II.17
3. Brief officier van justitie mr. Veghel, d.d. 10 augustus 2011, onbevoegdheid
4. Indienen aangifte Haarlem, d.d. 1 september 2011, gericht aan mr. Steensma, brief en voorblad aangifte 24 juni 2011
5. Brief gericht aan hoofdofficier van justitie mr. Steensma, d.d. 7 december 2011, inclusief bijlagen V.I tot en met V.IV (niet als zodanig genummerd)
6. E-mail Hartog aan Poot, d.d. 19 juli 2011, doorgezonden door Tamara Buruma aan mr. Van Veghel, d.d. 28 juli 2011
7. Email Hartog aan Zuidema, d.d. 25 juli 2011, doorgezonden door Tamara Buruma aan mr. Van Veghel, d.d. 28 juli 2011. De verklaring Chipsol 24 06 11.pdf in de bijlage genoemd zat reeds bij de Email van Hartog aan Zuidema en betreft de notariële akte.
8. Voorpagina website www.hartogversuspoot.nl, afgedrukt op 10 februari 2012 en de reactie op advertentie in Trouw 19 januari 2012 zoals op 24 januari 2012 afgedrukt
9. Diverse emails van Hartog aan klagers en de media betreffende zijn website:
 - a. 2 december 2011, aankondiging website
 - b. 19 januari 2012, aankondiging reactie Trouw, doorgestuurd op 24 januari 2011
10. Emails Hartog aan Poot, d.d. 5 december 2012, correspondentie
11. Email Hartog aan Poot, d.d. 5 januari 2012, onderwerp U, doorgestuurd op 9 januari 2012
12. Email Hartog aan Poot, d.d. 11 januari 2012, bijlage 'Laatste nieuws', doorgestuurd door de secretaresse op 12 januari 2011
13. Artikel Quote februari 2012, 'Poot heeft weer eens ruzie'

